

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 10420-09-09 נ' הראל חברה לביטוח בע"מ

בפני כב' השופטת עדנה יוסף-קוזין

תובע א

נגד

נתבעת הראל חברה לביטוח בע"מ

התובע – ע"י עו"ד אריאל פרויליך וניסים פרחי
 הנתבעת – ע"י עו"ד חביב כרייני

פסק דין**א. מבוא**

1. עניינה של התביעה פיצויים בגין נזקי גוף לפי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפיצויים"), אשר נגרמו לתובע, יליד 03.10.56, בתאונת דרכים מיום 24.07.08.
2. ביום 24.07.08, בדרך מגשר אריק לכביש 98, שעה שהתובע נהג ברכב מ.ר. 43-759-35, פגע ברכבו רכב אחר והתובע נפגע באורח קשה. רכב התובע היה מבוטח בביטוח חובה אצל נתבעת 2, הראל חברה לביטוח בע"מ.
3. ממקום התאונה פונה התובע, לבית חולים "פוריה", אובחנה פגיעה רב מערכתית אשר כללה פגיעת חזה, ראש ואורתופדיה. התובע טופל שמרנית על ידי מתלה ליד שמאל וגבס לקרסול ימין ושחרר לביתו לאחר 9 ימי אשפוז. בהמשך, היה במעקב טיפול מרפאת כאבים, בית חולים צפת, עקב כאבים ביד וכתף שמאל וכן במעקב וטיפול פסיכיאטרי. (עמ' 1-2 לחוות דעת פרופ' סלעי).
4. אין מחלוקת בין הצדדים ביחס לחבות הנתבעת.

ב. הנכות הרפואית

5. לתובע מונו מומחים רפואיים בתחומי אורתופדיה, פסיכיאטריה וא.א.ג... על פי חוות דעת המומחים, עקב התאונה נגרמה לתובע נכות בתחום האורתופדי בשיעור 31%, נכות בתחום הנפשי בשיעור 20% ונכות בתחום א.א.ג. בשיעור 5%. סה"כ הנכות הרפואית המשוקללת 48%. להלן עיקרי חוות הדעת.

אורתופדיה

6. בחוות דעת מיום 16.03.10, קבע פרופ' סלעי כי עקב התאונה נגרמה לתובע נכות אורתופדית צמיתה כמפורט להלן:

א. 15% בהתאמה לפי סעיף 37(5)א-ב לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 (להלן: "תקנות הביטוח הלאומי"), עקב הגבלה קלה עד בינונית בתנועות ע"ש צווארי.

ב. 15% לפי סעיף 35(1)ב-ג לתקנות הביטוח הלאומי, עקב מצב לאחר שבר בעצם הבריח שהתאחה בעמדה גרועה, עם הגבלה בתנועת הכתף משנית לפגיעה.

ג. 5% לפי סעיף 37(8)א לתקנות הביטוח הלאומי, עקב שבר חוליה L5 שהתרפא בלי תזוזה ניכרת ובלי הגבלות תנועה בקרבת חוליה זו.

פסיכיאטריה

7. בחוות דעת מיום 12.11.10, קבע פרופ' פניג כי התובע לוקה בנכות צמיתה בשיעור 20% לפי סעיף 34(ג) לתקנות הביטוח הלאומי.

אף אוזן גרון

8. בחוות דעת מיום 20.11.10, קבע פרופ' יניב כי התובע סובל מנכות צמיתה בשיעור 10% בגין סחרחורת קלה, כאשר מחציתה בגין מצב רפואי של התובע שאינו קשור לתאונה, ומחציתה נגרמה כתוצאה מהתאונה. בגין התאונה, קבע פרופ' יניב לתובע נכות צמיתה בשיעור 5%, לפי סעיף מותאם 72(4)ב1 לתקנות הביטוח הלאומי.

ג. עבודתו והשתכרותו של התובע

9. התובע, יליד 03.10.56, בוגר 12 שנות לימוד, בבית ספר מקצועי, ללא תעודת בגרות. לאחר שירותו הצבאי עבד כ-11 שנים בחברות שונות כטכנאי מכונות כביסה, מקררים ומזגנים וכן עבר קורס הקפאה עמוקה וקירור וקורס ממונה אנרגיה. משנת 1989 ועד למועד התאונה, משך כ-19 שנה, התובע עבד בבית חולים "פוריה" בטבריה, בתפקיד טכנאי מיזוג אוויר וקירור. (סעיף 7 לתצהיר התובע. פרוט' עמ' 11 ש' 10-16).

10. שכרו החודשי הממוצע של התובע, קודם לתאונה, בתקופה ינואר-יוני 2008, לאחר ניכוי מס הכנסה, עמד על 11,214 ₪.
11. לאחר התאונה, התובע לא שב לעבודתו במשך כשנתיים, עד ליום 01.07.10. ממועד התאונה ועד ליום 05.06.09, שולם לתובע, על ידי מעבידו, שכר בסיסי על חשבון מלוא ימי המחלה הצבורים של התובע, 314 במספר. שכרו זה של התובע נפל משכרו קודם לתאונה משום שלא כלל תוספות אשר השתלמו לתובע קודם לתאונה ובכלל זה: פרמיה חודשית, שעות נוספות וכוננות. שכרו החודשי הממוצע של התובע בתקופה זו עמד על כ- 7,400 ₪. (ר' סעיף 9 לתצהיר התובע ותלושי שכרו).
12. לאחר זאת, מיום 06.06.09 ועד ליום 01.07.10 התובע לא עבד וגם לא שולם לו כל שכר. לדברי התובע, בתקופה שבה הוא לא עבד, הוא ואשתו פנו למעבידו וביקשו להחזירו לעבודה. התובע לא היה כשיר לשוב לתפקידו הקודם ומעסיקו ניסו למצוא עבורו תפקיד אשר יתאים למצבו. לדברי התובע, בתחילה, מעבידו לא הצליח למצוא עבורו תפקיד מתאים. ביום 01.07.10 הוא שב לעבוד, לאחר שנמצאה עבורו עבודה כטלפן במרכזיית בית החולים, תפקיד שאינו כרוך בעבודה פיזית, בחצי משרה. (סעיפים 9-10 לתצהיר התובע). חזרתו של התובע לעבודה בבית החולים התעכבה משום שמעסיקו התקשה למצוא לו עבודה מתאימה. לעניין זה ר' את עדותו של התובע בפרוט' עמ' 12 ש' 7-8. עמ' 13 ש' 5-11, 18, ואת ממכתב סיכום הפגישה של המעביד, בו נאמר: "נעשו הרבה מאוד מאמצים מצד המעורבים להגיע לרגע הנוכחי בו ניתן יהיה לסייע [לתובע] לחזור למעגל העבודה והעשייה... הח"מ קידם את מציאת הדרך הנכונה שתחזיר את [התובע] במקום בו הוא ירגיש שהוא תורם למערכת וממלא את הצרכים האמיתיים הקיימים בתחום זה...". (בסעיף 5).
13. התובע מסר בעדותו כי הוא ביקש ממעבידו להגדיל את היקף עבודתו כטלפן אך נענה כי בית החולים אינו יכול לאפשר לו עבודה בהיקף גדול יותר. (פרוט' עמ' 14 ש' 9-2).
14. מיום 01.07.10, אפוא, התובע עובד בבית חולים "פוריה" בהיקף של חצי משרה בתפקיד טלפן במרכזיה. שכרו החודשי הממוצע בשנת 2012 עמד על כ- 5,000 ₪ והוא משקף ירידה משמעותית של כ- 60% משכרו של התובע קודם לתאונה.

ד. אבדן כושר השתכרות

15. כאמור בחוות דעתו של פרופ' סלעי, נכותו המשוקללת של התובע, בתחום האורתופדיה, כתוצאה מהתאונה, היא בשיעור של 31%. לתובע הגבלה קלה עד בינונית בתנועות ע"ש צווארי, מצב לאחר שבר בעצם הבריח שהתאחה בעמדה גרועה, עם הגבלה בתנועת הכתף ושבר חוליה L5 שהתרפא בלי תזוזה ניכרת ובלי הגבלות תנועה בקרבת חוליה זו.

16. במקצועו, התובע הינו טכנאי מיזוג אויר, עבודה הכרוכה במאמץ גופני. התובע פרט בתצהירו כי עבודתו כטכנאי מיזוג אויר הייתה כרוכה בהרמת מזגנים, טיפוס על סולמות, עבודה על גגות, טיפול ביחידות מיזוג אויר גדולות מאוד של בית החולים, החלפת מנועים ומדחסים ועוד. לדבריו, עקב פגיעותיו בתאונה, הוא לא יכל לחזור לעבודה זו. (סעיף 8 לתצהיר התובע). פרופ' סלעי קבע כי התובע אינו יכול לשוב לעבודה הכרוכה במאמצים גופניים ונשיאת משאות כבדים וזאת לצמיתות. גם מעבידו של התובע בדעה שמגבלותיו הגופניות של התובע אינן מאפשרות חזרתו לעבודתו הקודמת. ר' מכתב מר שמעון סבת, מנהל אדמיניסטרטיבי, מיום 08.06.10, (נספח לתצהיר התובע), בו נאמר, בסעיף 5, כי הובהר לתובע כי הוא ייקלט בתפקיד טלפן משום שמגבלותיו הגופניות אינן מאפשרות חזרתו לתפקידו הקודם). לאור האמור, התובע מנוע מלעבוד במקצועו.

17. הנתבעת אינה חולקת על כך שהתובע אינו יכול לחזור לעבודתו הקודמת אך לטענתה, נכותו התפקודית היא בשיעור 30% ועם תום תקופת אי הכושר הזמני, היה בידי התובע להקטין את נזקיו בדרך של השתלבות בעבודה אחרת אשר אינה דורשת מאמץ גופני. לטענתה, התובע אינו ממצה את כושר השתכרותו בעבודתו הנוכחית ויש ביכולתו לעבוד בהיקף משרה גדול יותר ואם הדבר אינו מתאפשר אצל מעבידו הנוכחי, כי אז על התובע להגדיל את היקף עבודתו והכנסתו בדרך של עבודה במקום אחר. מן העבר השני, טוען התובע כי בעטייה של התאונה נמנע ממנו להמשיך בעבודתו במקצועו ולכן יש לפצותו בגין מלוא הפסדי השתכרותו בפועל, אשר עולים על שיעור נכותו הרפואית.

דיון

18. מתום שירותו הצבאי ובמשך כ- 30 שנה, התובע עבד כטכנאי. כ- 11 שנים עבד כטכנאי מכונות כביסה, מקררים ומיזוג אוויר וכ- 19 שנים עבד בבית חולים "פוריה" בתפקיד טכנאי מיזוג אויר. תוצאות התאונה גרמו לתובע לחדול מעבודתו כטכנאי מיזוג אויר ולאבדן האפשרות שעמדה לו להמשיך ולעבוד במקצוע זה עד לפרישתו לגמלאות.

19. בעטייה של התאונה, התובע גם לוקה בנכות פסיכיאטרית צמיתה לא קלה בשיעור 20%. במסגרת נכות זו התובע סובל מבעיות ריכוז, סף גירוי נמוך וחוסר סבילות לרעש ולחץ ממושך. לדברי המומחה בתחום הפסיכיאטריה, עקב נכותו בתחום הנפשי, פרופ' פניג, התובע יתקשה בהתמודדות עם תפקיד שידרוש ממנו דחק ממושך כמו שירות לקוחות או עבודה עם קהל.

20. בנוסף לשיקולים לעיל, קשת המקצועות הפתוחה בפני התובע מצומצמת, יש ליתן משקל לכך שבמכלול נכותו, אפילו ינסה למצוא מקום עבודה אחר, סביר שייתקל בקושי למצוא עבודה שהכנסתה גבוהה. סביר יותר שימצא עבודה שהכנסתה תהיה נמוכה. עוד יש ליתן משקל לגילו של התובע (בן 52 במועד התאונה וכיום בן 57), דברי התובע כי באזור מגוריו

אפשרויות התעסוקה מוגבלות (פרוט' עמ' 15 ש' 3), ויכולת הסתגלות נמוכה אשר אף ניכרה בתובע במהלך שמיעת עדותו.

21. מן העבר השני, יש ליתן משקל מסוים לעובדה שהתובע הביע יכולת לעבוד בהיקף גדול יותר מחצי המשרה שבה הוא עובד כיום, לכך שהוא לא עשה ניסיון להשתלב בעבודה שהיקפה והכנסתה גבוהים מעבודתו הנוכחית ולאפשרות הפוטנציאלית, הגם שאינה גבוהה, להשתלבות עתידית של התובע בעבודה אחרת או נוספת, שתאפשר לו השתכרות גבוהה יותר מהשתכרותו הנוכחית או הכנסה שתיווסף להכנסתו הנוכחית.

22. בהתחשב באמור לעיל, וכן בכך שבנסיבות, הפגיעה בכושר השתכרותו של התובע היא ממשית, וכן בעובדה שהתובע הפסיד ומפסיד אלפי שקלים בכל חודש משום שהוא אינו יכול לחזור לתפקידו הקודם עקב התאונה - קביעה שכושר השתכרותו של התובע, החל מתום תקופת אי הכושר המלא, נפגע עקב התאונה בשיעור של כ-50% תהלום את הנסיבות.

ה. הפסדי שכר

23. כאמור בחוות הדעת בתחום האורתופדיה, התובע סבל מאי כושר מלא למשך כשנה מהתאונה. בגין תקופה זו זכאי התובע לפיצוי בגין מלוא הפסדי שכרו. לאחר שנה, במשך שלושה חודשים, התובע סבל מאי כושר זמני בשיעור 50% בתחום האורתופדי ובנוסף 30% בתחום הפסיכיאטרי. גם בגין תקופה זו, לנוכח אי הכושר הזמני הגבוה, זכאי התובע לפיצוי בגין מלוא הפסדי שכרו. לפיכך, התובע זכאי לפיצוי בגין מלוא הפסדי שכרו ב- 15 החודשים שלאחר התאונה, מיום 24.07.08 ועד 23.10.09. לאחר תקופה זו ועד גיל פרישה, זכאי התובע לפיצוי בשווי מחצית שכרו קודם לתאונה בגין כל חודש.

24. ממועד התאונה ועד ליום 05.06.09, במשך כ-10.5 חודשים, שולם לתובע על ידי מעבידו שכר בסיסי על חשבון מלוא ימי המחלה הצבורים של התובע, 314 במספר. (ר' מכתב המעביד מיום 21.04.09 שצורף כנספח לתצהיר התובע). במועד התאונה התובע היה בן 52. ב- 01.07.10 הוא שב לעבודה חלקית בבית חולים "פוריה" ולפניו לפחות עוד 10 שנות עבודה עד לפרישה. משכך, ועל מנת שהתובע לא יינזק כתוצאה מכך שבמקרה של מחלה בעתיד, לא ישולם לו שכר על ידי מעבידו משום שהוא השתמש בכל מלאי ימי המחלה שהיה לו, יש לפצות את התובע בגין ניצול ימי המחלה. בהתאם, ייפסק לתובע שכרו המלא גם בגין התקופה שבה שולם לו שכר על חשבון ימי מחלה.

25. שכרו החודשי הממוצע של התובע בששה החודשים שקדמו לתאונה, בניכוי מס, היה בסך של 11,214 ₪ בהתאם לשכר זה, הפיצוי המגיע לתובע בגין 15 חודשים הוא 168,210 ₪, ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מאמצע תקופה ועד למועד פסק הדין, 202,157 ₪.

26. בגין התקופה מתאריך 24.10.09 ועד למועד פסק הדין, על פי חישוב פיצוי השווה למחצית שכרו החודשי של התובע, 5,607₪, לכל חודש, הפיצוי המגיע לתובע בגין 45 חודשים הוא 252,315₪, ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מאמצע תקופה ועד למועד פסק הדין, 266,956₪.
27. סך כל הפסדי השכר לעבר: 469,113₪.
28. כאמור לעיל בסעיף 25, שכרו החודשי הממוצע של התובע קודם לתאונה, בניכוי מס הכנסה, הוא בסך 11,214₪. בצירוף הפרשי הצמדה למועד פסק הדין, שכר התובע קודם לתאונה הוא בסך 12,766₪. ההפסד החודשי, כאמור לעיל בסעיף 23, הוא בסך 6,383₪. עד הגיעו של התובע לגיל 67 נותרו 9 שנים ו-3 חודשים ולפי מקדם היוון 105.97608, הפסדי שכרו של התובע בעתיד הם בסך של 676,445₪.

ו. עזרת צד ג'

29. ב-12 החודשים הראשונים שלאחר התאונה, התובע היה באי כושר מלא ובשלושה חודשים לאחר מכן, סבל מאי כושר זמני בתחום האורתופדי בשיעור 50% ואי כושר זמני בתחום הפסיכיאטרי בשיעור 30%. בהתחשב בחומרת פגיעותיו של התובע בתאונה ומהות הפגיעות, בתקופה זו, התובע נזקק לעזרת צד ג' מוגברת. ר' דברי התובע בתצהירו: **"מספר שבועות לאחר שחרורי מבית-החולים הייתי נמצא בשכיבה בלבד, ולאחר מכן עברתי בהדרגה לכסא גלגלים, למשך מספר חודשים. בהמשך, עברתי בהדרגה לקב. (סעיף 11). ובעדותו: "אחרי התאונה זה היה חודשים ארוכים יותר משנה, אני לא תפקדתי בכלל. הייתי בתקופה אחרי התאונה הייתי עם שברים בגב, הייתי בשכיבה כל הזמן, אחרי התקופה של השיקום הייתי תקופה גם על כסא גלגלים, כמה חודשים אחר כך עברתי לקב אחד... שבר בחוליה בגב הרופא אסר עלי תזוזה, לביקורת בבית חולים היו לוקחים ומחזירים אותי באמבולנס בשכיבה... אני מדבר כשנה ומשהו את היד השמאלי הייתה מקובעת שנה שלמה, הגיע מצב שהייתה כמו נמק הייתי בטיפולים בבית חולים בצפת מספר חודשים".** (פרוט' עמ' 16 ש' 1-3, 7-8, 16-17). לאור היקף העזרה שנדרשה לתובע ומשך הזמן שבו היא נדרשה, שהינו ארוך באופן יחסי, יש לפסוק לתובע פיצוי אפילו ניתנה העזרה על ידי בני המשפחה.
30. לאחר ההחלמה, כאמור בחוות דעת פרופ' סלעי, לתובע הגבלה קלה עד בינונית בתנועות ע"ש צווארי, הגבלה בתנועת הכתף והוא מנוע מביצוע פעולות הכרוכות במאמץ גופני ונשיאת משאות כבדים. בהתחשב במהות והיקף נכותו זו של התובע, סביר שהוא מנוע מלבצע פעולות הדורשות מאמץ פיזי. עם זאת, התובע אינו מנוע מלבצע את רוב הפעולות היומיומיות והוא גם אינו זקוק לטיפול אישי או ליווי. לתובע רישיון נהיגה והוא לא מנוע מלנהוג.

31. עוד יש לשקול לעניין סכום הפיצוי בגין עזרת צד ג', את העובדה שבחלק מנטל עבודות משק הבית נשאה רעייתו של התובע, ללא קשר לפגיעתו של התובע וכן לעובדה שבתקופות מסוימות התגוררו ומתגוררים בביתו של התובע בניו, שהינם בגירים, וביכולתם לשאת בחלק מנטל עבודות משק הבית.
32. לאחר שקילת מכלול הנסיבות כאמור לעיל, בדרך אומדן אני רואה לפסוק לתובע בפריט הניק של עזרת צד ג' בגין העבר סכום של 50,000 ₪ ובגין העתיד סכום של 100,000 ₪.

ז. הוצאות

33. התובע הציג בגין הוצאות רפואיות קבלות המסתכמות בסך של כ- 4,000 ₪, בגין נסיעות קבלות בסך של כ- 400 ₪ ובגין משקפי ראייה קבלות בסך של 3,100 ₪. (משקפי הראייה של התובע ניזוקו בתאונה). סה"כ הוצאות בסך של כ- 7,400 ₪. רובן המכריע של ההוצאות הוא בשנים 2008-2009, עובדה אשר מצביעה כי לתובע לא צפויות בעתיד הוצאות נרחבות.
34. לאמור לעיל יש להוסיף כי על פי חוק בטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, חברותו של התובע בקופת חולים מבטיחה לו קבלת שירותי בריאות שקובע החוק ללא צורך בתשלום כלשהו. בכלל זה זכאי התובע לשירותי הבריאות הכלולים בתוספת השנייה או בצו לפי סעיף 8(ז) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי וחובת הנתבעת לפצות אינה חלה לגבי שירותי בריאות אלה. (ר' סעיף 2(ב1)(1) לחוק הפיצויים. ע"א 5557/95 ע"א 6881/95 סהר חברה לביטוח בע"מ נ' אלחדד, פ"ד נא(2) 724).
35. בהתאם לחוות דעתו של פרופ' פניג, התובע זקוק למעקב פסיכיאטרי של אחת לשלושה חודשים. לדברי המומחה, מעקב זה יכול להינתן במסגרת הציבורית. במסגרת פרטית עלות המעקב 500 ₪. עוד קבע המומחה כי יש מקום לטיפול קוגניטיבי-התנהגותי בהיקף של 20 מפגשים בעלות של 300 ₪ לפגישה. בהתחשב באמור, הסכום הנתבע על ידי התובע בסך של 10,000 ₪ בגין טיפול נפשי בעתיד, הינו בגדר הסביר.
36. אשר על האמור, ייפסק לתובע בגין הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה לעבר וכן בגין הוצאותיו בגין משקפיים, פיצוי בסך 10,000 ₪. בגין הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה לעתיד, ייפסק לתובע סך של 7,500 ₪ ובגין הוצאות טיפול נפשי בעתיד, ייפסק לו סך של 10,000 ₪.

ח. נזק לא ממוני

37. עבור נזק לא ממוני, לפי 48% נכות רפואית, 9 ימי אשפוז ולאחר הפחתה בגין גיל, זכאי התובע לפיצוי בסך 76,004 ₪.

ט. ניכוי תשלומי המוסד לביטוח לאומי

38. מסכומי הפיצויים להם זכאי התובע מאת הנתבעת כאמור לעיל, יש לנכות את קצבאות המוסד לביטוח לאומי, נכות כללית וקצבאות עידוד, אשר שולמו וישולמו לתובע.
39. הסכום הכולל של הסכום המהוון של קצבאות עידוד וקצבאות נכות כללית, קצבאות עידוד, קצבאות נכות כללית ופיצויי הלנה ששולמו לתובע והפרשי הצמדה על תשלומי העבר עד ליום 31.12.12, הינו 429,121 ₪. סכום זה בתוספת ריבית כחוק על תשלומי העבר, עד ליום 31.12.12, בסך 4,400 ₪, הינו 433,521 ₪. (ר' חוות דעת אקטוארית, מר שי ספיר, מיום 21.02.13). סכום זה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק למועד פסק הדין, הוא 442,533 ₪.

י. ניכוי תשלום תכופ

40. נתבעת 2 שילמה לתובע תשלומים תכופים (הכוללים שכר טרחת עורך דין) כמפורט להלן:
- 20,000 ₪ מ- 20.11.08.
- 56,408 ₪ מ- 01.12.09.
- 35,099 ₪ מ- 01.03.11.
41. לאחר צירוף הפרשי הצמדה וריבית על כל תשלום ממועד תשלומי התובע ועד למועד פסק הדין, סך כל התשלומים התכופים 126,468 ₪. סכום זה, בניכוי שכ"ט עו"ד, יש להפחית מהפיצוי לתובע.

יא. סיכום

42. התובע זכאי לפיצויים כדלקמן:

469,113 ₪	הפסדי שכר בעבר
676,445 ₪	הפסד שכר בעתיד
50,000 ₪	עזרת צד ג' לעבר
100,000 ₪	עזרת צד ג' לעתיד
10,000 ₪	הוצאות רפואיות ואחרות לעבר
7,500 ₪	הוצאות רפואיות ונסיעה לעתיד
10,000 ₪	הוצאות בגין טיפול נפשי לעתיד
76,004 ₪	נזק לא ממוני

סה"כ 1,399,062 ₪

ניכוי תשלומי המוסד לביטוח לאומי: 442,533 ₪

סה"כ יתרה 956,529 ₪

43. לאור התוצאה כאמור, יש לפסוק לתובע סכום של 956,529 ₪ ובתוספת שכר טרחת עורך דין בשיעור 13% ומע"מ בגינו בסך של 146,732 ₪, סה"כ 1,103,261 ₪. לאחר הפחתת התשלומים התכופים בסך 126,468 ₪, היתרה המגיעה לתובע היא בסך 976,793 ₪.
44. אשר על האמור, הנתבעת תשלם לתובע את הסכום של 976,793 ₪. בנוסף, תשלם הנתבעת לתובע אגרת בית משפט.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

עדנה יוסף קוזין 54678313

ניתן היום, י"ז אב תשע"ג, 24 יולי 2013, בהעדר הצדדים.